Hoger Onderwijs in Transitie - HOT Manifesto

Stel je voor....

Wat als op de universiteit onze ontwikkeling belangrijker was dan onze prestaties?

Wat als onderwijs ons op een onbekende toekomst voorbereidde?

Wat als leren was gedreven door intrinsieke motivatie?

Wat als ...?

Zie jij ook de noodzaak om dit soort vragen te stellen en te exploreren binnen de UvA?

Dit is een oproep om de verbeeldingskracht over de toekomst van het Hoger Onderwijs de vrije loop te laten om aan de uitdagingen van deze tijd het hoofd te kunnen bieden. Daarvoor is verbeeldingskracht nodig, bestuurlijke tijd, lef, geld, samenwerking en zin in avontuur. Onder de noemer HOT - Hoger Onderwijs in Transitie - proberen studenten, docenten en beleidsmedewerkers samen zich een UvA voor te stellen waar zulke vragen centraal staan. We hebben geen oplossing met HOT. We zijn samen op zoek naar nieuwe perspectieven op beter Hoger Onderwijs voor de Toekomst. We hebben geen beter systeem, wij vertegenwoordigen niemand, maar we hopen dat je geïnspireerd raakt en mee op verkenning wilt gaan. Zie dit als een uitnodiging om mee te doen aan het creatief nadenken over ons onderwijs. Als je geraakt wordt door een van de vragen denk dan mee: wat voor kansen voor het omdenken van het huidige onderwijs zie jij in jezelf, je directe omgeving en het bredere onderwijssysteem?

Wat als onderwijs een gezamenlijke expeditie was met onbekende bestemmingen?

Deze tijd en de staat van de wereld vraagt voortdurend om nieuwe kennis, vaardigheden, attitudes en perspectieven. Deze kunnen niet in een keer vastgelegd worden, maar moeten telkens opnieuw uitgevonden worden. Stel je voor dat docenten en studenten samen nieuwe kennis, vaardigheden en perspectieven opdoen. Ze beslissen samen wat en hoe te leren, en ontwikkelen zich door interacties en de gedeelde nieuwsgierigheid. Leren wordt dynamisch en stimuleert creativiteit en innovatie waar iedereen actief aan bijdraagt.

Wat als de UvA onze favoriete hangplek was?

Stel je voor dat de universiteit de ideale hangplek zou zijn. Dan zou het onderwijs een levendige en uitnodigende sfeer hebben waar studenten en docenten graag tijd doorbrengen. Ruimtes zouden flexibel en comfortabel zijn ingericht, bevorderlijk voor zowel formele lessen als informele gesprekken. Technologie en andere middelen zouden overal toegankelijk zijn, waardoor spontane brainstormsessies en collaboratief leren worden aangemoedigd. De campus zou fungeren als een gemeenschapscentrum, waar

kunst, cultuur, creatieve maakprocessen en ontspanning samenkomen met academische verkenning. Dit alles zou onderwijs transformeren in een continu, interactief en sociaal proces.

Wat als we ons eigen leerpad mochten kiezen?

Iedere student en docent is anders, komt met andere vragen, en heeft andere behoeften. Stel je voor dat je je eigen studie of vak vorm kan geven, zelf kan focussen op de leerdoelen die jij belangrijk vindt, en samen met je medestudenten, docenten of collega's binnen en buiten de universiteit het onderwijs vormgeeft. Dat je leert wat je belangrijk vindt, waar je interesse ligt. Samen met je mede studenten en docenten co-creëer je waar het onderwijs heengaat en ontwikkel je nieuwe kennis. Dat je verrast kan worden door nieuwe dingen.

Wat als leren was gedreven door intrinsieke motivatie?

Stel je voor dat je álles wat je leert of waarin je doceert ook écht wilt weten of kunnen. Dat je telkens weet waarom je iets leert, en dat je ook de ruimte hebt om zelf te kiezen wat je leert, bestudeert of doceert. Dat kiezen doe je natuurlijk niet alleen, maar stem je af met (mede)studenten en docenten. Dat er ruimte is voor jouw nieuwsgierigheid en motivatie om te leren én dat je ook iets leert, waarvan je het vertrouwen hebt dat het in de toekomst handig en belangrijk is.

Wat als leren ging over samenleven?

Stel je voor dat leren zich meer richt op samenleven. Dan wordt onderwijs meer dan alleen het overbrengen van kennis en vaardigheden. In plaats van onze individuele successen na te streven kunnen we bijdragen aan het welzijn van ons als gemeenschap, en de natuurlijke en menselijke systemen om ons heen. Dat onderwijs bijdraagt aan verbinding in een leeromgeving waarin diversiteit van perspectieven en aanpakken kunnen floreren.

Wat als we nooit stopten met leren?

Leren blijft essentieel, ook na de studie en tijdens je loopbaan als docent. Stel je voor dat er ruimte blijft om je hele leven lang door te leren. Klaar met je opleiding of basiskwalificatie onderwijs als docent betekent te vaak klaar met leren. Onderwijsinstituten zijn mogelijkheden voor ons om de nadruk op leren te leggen, maar deze mogelijkheden hoeven zich niet te beperken tot formele opleidingen. Een openheid om onderwijs als rode draad door ons leven te zien, wat zou dat vereisen van onszelf, onze onderwijsinstituten en onze samenwerkingen met partners in het maatschappelijke veld?

Wat als er geen diploma's, toetsen, cijfers waren?

Stel je voor dat vakken, prestaties en verdiensten geen extrinsieke beoordeling vereisen, maar zich richten op intrinsieke pijlers van kwaliteit en ontwikkeling. Dat docenten en studenten de mogelijkheden en begeleiding ontvangen om vanuit intrinsieke motivatie en reflectiekracht te werken aan hun ontwikkeling. Wat als de universiteit geen instrument voor cv-building is, maar je helpt om de persoon te worden die je zou willen zijn in de wereld?

Wat als onze ontwikkeling belangrijker was dan onze prestaties?

Soms lijkt onderwijs alleen te gaan over prestaties. Stel je voor dat onderwijs zou gaan over jouw groei, leren en ontwikkeling als student, docent of onderwijsondersteuner. Zelfs als dit betekent dat je niet altijd direct de beste resultaten behaalt. Dat er meer waarde wordt gehecht aan het proces van vooruitgang en reflectie in plaats van het behalen van doelen of directe successen. Waar falen kan, want dan leer je.

Wat als leren spelen was?

Stel je voor dat onderwijs net een spel zou zijn, met genoeg uitdaging om vérder te leren, maar ook genoeg vrijheid om de richting en de vorm te kunnen kiezen. Op ideeën komen, mogelijkheden uitproberen, kijken wat er mee gebeurt, met het doel om op nieuwe ideeën en mogelijkheden uit te komen. Gewoon omdat het leuk en spannend is, zowel voor studenten als docenten. Samen. Hoe zou onderwijs geïnspireerd door deze principes concreet eruit kunnen zien?

Wat als we midden in de samenleving leerden?

Stel je voor dat juist wat je leert of doceert belangrijk voelt om te delen met anderen. Met andere studenten of collega's, met je huisgenoten, met je buren. Leren is er om de wereld beter te maken, om belangrijke vragen die er nu spelen in de samenleving en de wereld op te lossen. Juist ómdat je leert en ergens echt nieuwsgierig naar bent, ben jij degene die kan meedenken om de samenleving een betere plek te maken voor iedereen. Door van elkaar te leren, door kennis uit te wisselen en vernieuwende vragen te stellen.